

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบการเรียนรู้ บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเอง และวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถามให้กับพนักงาน บริษัท เคทีบี ลีสซิ่ง จำกัด จำนวน 210 ชุด และได้รับแบบสอบถามที่ตอบสมบูรณ์กลับคืนมาจำนวน 203 ชุด คิดเป็นร้อยละ 96.67 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ผลและนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น

- 1.1 แสดงข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- 1.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้
- 1.3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการกำกับการแสดงออกของตนเอง
- 1.4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้

ส่วนที่ 2 การทดสอบสมมติฐาน

ส่วนที่ 3 การศึกษาสมการทำนายวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

1.1 แสดงข้อมูลคุณลักษณะส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	63	31.0
หญิง	140	69.0
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	8	3.9
ปริญญาตรี	163	80.3
สูงกว่าปริญญาตรี	32	15.8
รวม	203	100.0
สาขาวิชาที่จบการศึกษา		
บัญชี	26	12.8
บริหารธุรกิจ	103	50.7
เศรษฐศาสตร์	6	3.0
รัฐศาสตร์	8	3.9
นิเทศศาสตร์	13	6.4
ศิลปศาสตร์ / อักษรศาสตร์	12	5.9
สังคมศาสตร์	6	3.0
นิติศาสตร์	6	3.0
ครุศาสตร์	3	1.5
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	18	8.9
อื่น ๆ	2	1.0
รวม	203	100.0
อายุงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	136	67.0
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่ถึง 2 ปี	26	12.8
มากกว่า 2 ปีขึ้นไป	41	20.2
รวม	203	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

คุณลักษณะส่วนบุคคล	จำนวนคน	ร้อยละ
ประสบการณ์การทำงาน		
น้อยกว่า 1 ปี	20	9.9
มากกว่า 1 ปี แต่ไม่ถึง 3 ปี	40	19.7
มากกว่า 3 ปี แต่ไม่ถึง 5 ปี	42	20.7
มากกว่า 5 ปี แต่ไม่ถึง 10 ปี	57	28.1
มากกว่า 10 ปี ขึ้นไป	44	21.7
รวม	203	100.0
ตำแหน่งงาน		
ปฏิบัติกร	164	80.8
หัวหน้างาน	39	19.2
รวม	203	100.0

จากตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล ซึ่งมีจำนวนทั้งหมด 203 คน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีจำนวนเพศชายน้อยกว่าเพศหญิง แบ่งเป็น เพศชายจำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 31 และเพศหญิงจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 69

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการศึกษาระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 80.3 รองลงมาคือกลุ่มที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และกลุ่มที่น้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9

สาขาวิชาที่จบการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาส่วนใหญ่จบการศึกษาสาขาวิชาการบริหารธุรกิจ จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 50.7 รองลงมาได้แก่ สาขาวิชาบัญชี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8 สาขาวิชาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 8.9 สาขานิเทศศาสตร์ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 สาขาศิลปศาสตร์/อักษรศาสตร์ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 5.9 สาขาวิชารัฐศาสตร์ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ถัดมาคือกลุ่มที่มีจำนวนเท่ากันคือ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนิติศาสตร์ จำนวนกลุ่มละ 6

คน คิดเป็นร้อยละ 3 สาขาวิชาครุศาสตร์ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ อื่น ๆ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 1

อายุงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุงานน้อยกว่า 1 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ 136 คน คิดเป็นร้อยละ 67 รองลงมาคือกลุ่มที่มีอายุงานมากกว่า 2 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่มีอายุงานระหว่าง 1 ถึง 2 ปี จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 12.8

ประสบการณ์การทำงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ระหว่าง 5 ถึง 10 ปี มีจำนวนมากที่สุดคือ 57 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 รองลงมาคือกลุ่มที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 21.7 ถัดมาคือกลุ่มที่มีประสบการณ์ 3 ถึง 5 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 20.7 กลุ่มที่มีประสบการณ์ 1 ถึง 3 ปี จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 19.7 และกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือ กลุ่มที่มีประสบการณ์น้อยกว่า 1 ปี จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 9.9

ตำแหน่งงาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นพนักงานระดับปฏิบัติการ จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 80.8 และกลุ่มพนักงานระดับหัวหน้างาน / ผู้บริหาร มีจำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 19.2

1.2 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้

ตารางที่ 4.2

แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวนคน	ร้อยละ
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	15.3
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	39.9
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	17.2
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	27.6
รวม	203	100.0

จากตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีรูปแบบการเรียนรู้แบบอเนกนัย (Divergent Style) มากที่สุด จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 รองลงมาคือ กลุ่มที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบปฏิบัติ (Accommodative

Style) จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 27.6 ถัดมาคือ กลุ่มที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ (Assimilative Style) จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 และกลุ่มที่มีรูปแบบการเรียนรู้แบบเอกลี (Convergent Style) มีจำนวนน้อยที่สุดคือ 31 คน คิดเป็นร้อยละ 15.3

1.3 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับการทำกับการแสดงออกของตนเอง

ตารางที่ 4.3

แสดงการแจกแจงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ของคะแนนการทำกับการแสดงออกของตนเอง

การทำกับการแสดงออกของตนเอง	จำนวนคน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
การทำกับการแสดงออกของตนเองสูง	55	27.1	14.56	2.39
การทำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ	148	72.9	7.92	2.31
รวม	203	100.0	9.72	3.77

จากตารางที่ 4.3 แสดงการแจกแจงคะแนน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำกับการแสดงออกของตนเอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการทำกับการแสดงออกของตนเองต่ำจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 72.9 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 7.92 ซึ่งคะแนนของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนเองต่ำอยู่ระหว่าง 0 ถึง 11 คะแนน ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีการทำกับการแสดงออกของตนเองสูงมีจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 27.1 มีค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 14.56 ซึ่งคะแนนของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนเองสูงอยู่ระหว่าง 12 ถึง 23 คะแนน

1.4 แสดงข้อมูลเกี่ยวกับวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้

ตารางที่ 4.4

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้

วินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ความรอบรู้ส่วนบุคคล (Personal Mastery)	36.10 (ระดับสูง)	4.24
แบบแผนความคิดอ่าน (Mental Models)	36.75 (ระดับสูง)	3.96
วิสัยทัศน์ร่วม (Shared Vision)	34.41 (ระดับสูง)	4.72
การเรียนรู้ของทีม (Team Learning)	33.48 (ระดับสูง)	5.57
การคิดอย่างเป็นระบบ (Systems Thinking)	34.53 (ระดับสูง)	3.68
รวมทุกด้าน	175.28	18.05

จากตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ พบว่า วินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดอ่านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับสูงที่สุดเท่ากับ 36.75 รองลงมาคือวินัยด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 36.10 ถัดมาคือวินัยด้านการคิดอย่างเป็นระบบ วินัยด้านวิสัยทัศน์ร่วม และวินัยด้านการเรียนรู้ของทีม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.53 34.41 และ 33.48 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ผลการทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05

สมมติฐานการวิจัยที่ 1 รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 1

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 รูปแบบมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวม
จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	176.81 (ระดับสูง)	20.94
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	172.48 (ระดับสูง)	17.91
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	178.74 (ระดับสูง)	16.03
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	176.30 (ระดับสูง)	17.62
รวม	203	175.28	18.05

ตารางที่ 4.5 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ มีค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ในระดับสูงที่สุดเท่ากับ 178.74 รองลงมาคือแบบเอกนัย และแบบปฏิบัติซึ่งมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันเท่ากับ 176.81 และ 176.30 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของ
กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
วินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้					
ระหว่างกลุ่ม	1184.966	3	394.989	1.217	.305
ภายในกลุ่ม	64613.586	199	324.691		
รวม	65798.552	202			

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน จากผลการทดสอบ พบว่า ค่า p-value เท่ากับ

0.305 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.1 รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 1.1

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 รูปแบบมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	36.39 (ระดับสูง)	5.00
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	35.64 (ระดับสูง)	4.08
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	36.80 (ระดับสูง)	4.09
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	36.16 (ระดับสูง)	4.16
รวม	203	36.10	4.24

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ มีค่าเฉลี่ยวินัยด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ แบบเอกนัย และแบบปฏิบัติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันเท่ากับ 36.80, 36.39 และ 36.16 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคล					
ระหว่างกลุ่ม	36.904	3	12.301	.679	.566
ภายในกลุ่ม	3603.126	199	18.106		
รวม	3640.030	202			

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน จากผลการทดสอบ พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.566 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.2 รูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดอ่านแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 1.2

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดอ่านไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันอย่างน้อย 2 รูปแบบมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดอ่านแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
ด้านแบบแผนความคิดอ่านจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	36.58 (ระดับสูง)	4.21
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	36.51 (ระดับสูง)	3.77
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	37.09 (ระดับสูง)	4.13
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	37.00 (ระดับสูง)	4.05
รวม	203	36.75	3.96

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดอ่านจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ มีค่าเฉลี่ยวินัยด้านแบบแผนความคิดอ่านในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ แบบปฏิบัติ และแบบเอกนัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 37.09, 37.00 และ 36.58 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
ด้านแบบแผนความคิดอ่านของกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านแบบแผนความคิดอ่าน					
ระหว่างกลุ่ม	13.147	3	4.382	.277	.842
ภายในกลุ่ม	3152.538	199	15.842		
รวม	3165.685	202			

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดอ่านระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน จากผลการทดสอบ

พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.842 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดอ่านไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.3 รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 1.3

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 รูปแบบมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	35.06 (ระดับสูง)	4.87
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	33.59 (ระดับสูง)	4.86
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	35.54 (ระดับสูง)	4.74
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	34.54 (ระดับสูง)	4.32
รวม	203	34.41	4.72

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ มีค่าเฉลี่ยวินัยด้านวิสัยทัศน์ร่วมในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ แบบเอกนัย และแบบปฏิบัติ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.54, 35.06 และ 34.54 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.12

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
ด้านวิสัยทัศน์ร่วมของกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านวิสัยทัศน์ร่วม					
ระหว่างกลุ่ม	113.201	3	37.734	1.710	.166
ภายในกลุ่ม	4390.041	199	22.061		
รวม	4503.241	202			

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน จากผลการทดสอบ พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.166 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.4 รูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 1.4

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้ที่ต่างกันอย่างน้อย 2 รูปแบบมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
ด้านการเรียนรู้ของทีมจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	34.48 (ระดับสูง)	5.49
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	32.60 (ระดับสูง)	5.72
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	33.74 (ระดับสูง)	5.35
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	34.02 (ระดับสูง)	5.50
รวม	203	33.48	5.57

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ของทีมจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบเอกนัย มีค่าเฉลี่ยวินัยด้านการเรียนรู้ของทีมในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ แบบปฏิบัติ และแบบซึมซับ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 34.48, 34.02 และ 33.74 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.14

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
ด้านการเรียนรู้ของทีมของกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านการเรียนรู้ของทีม					
ระหว่างกลุ่ม	111.882	3	37.294	1.205	.309
ภายในกลุ่ม	6158.768	199	30.949		
รวม	5270.650	202			

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน จากผลการทดสอบ พบว่า ค่า

p-value เท่ากับ 0.309 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 1.5 รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 1.5

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้ที่แตกต่างกันอย่างน้อย 2 รูปแบบมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15

แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	34.29 (ระดับสูง)	4.55
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	34.14 (ระดับสูง)	3.57
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	35.57 (ระดับสูง)	3.20
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	34.59 (ระดับสูง)	3.57
รวม	203	34.53	3.68

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ มีค่าเฉลี่ยวินัยด้านการคิดอย่างเป็นระบบในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ แบบปฏิบัติ และแบบเอกนัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 35.57, 34.59 และ 34.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.16

แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้
ด้านการคิดอย่างเป็นระบบของกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ					
ระหว่างกลุ่ม	52.524	3	17.508	1.295	.277
ภายในกลุ่ม	2690.018	199	13.518		
รวม	2742.542	202			

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน จากผลการทดสอบพบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.277 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2

H_0 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกัน

H_1 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวม
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตนเอง	จำนวน	Mean	SD	t	p-value
การกำกับการแสดงออกของตนเองสูง	55	178.47	17.45	-1.573	.119
การกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ	148	174.09	18.18		

จากตารางที่ 4.17 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมของกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง (Mean = 178.47, SD = 17.45) และกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ (Mean = 174.09, SD = 18.18) มีความแตกต่างกันน้อย และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.119 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้โดยรวมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.1 บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2.1

H_0 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลไม่แตกต่างกัน

H_1 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตนเอง	จำนวน	Mean	SD	t	p-value
การกำกับการแสดงออกของตนเองสูง	55	37.13	4.17	-2.136	.035
การกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ	148	35.72	4.22		

จากตารางที่ 4.18 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคล ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลของกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง (Mean = 37.13, SD = 4.17) และกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ (Mean = 35.72, SD = 4.22) มีความแตกต่างกัน และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.035 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ และ ยอมรับสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านความรอบรู้ส่วนบุคคลแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.2 บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2.2

H_0 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดไม่แตกต่างกัน

H_1 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิด
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตนเอง	จำนวน	Mean	SD	t	p-value
การกำกับการแสดงออกของตนเองสูง	55	37.67	3.53	-2.168	.032
การกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ	148	36.41	4.07		

จากตารางที่ 4.19 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิด ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดของกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง (Mean = 37.67, SD = 3.53) และกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ (Mean = 36.41, SD = 4.07) มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.032 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานทางสถิติ และ ยอมรับสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านแบบแผนความคิดแตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.3 บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2.3

H_0 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมไม่แตกต่างกัน

H_1 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วม
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตนเอง	จำนวน	Mean	SD	t	p-value
การกำกับการแสดงออกของตนเองสูง	55	35.27	4.07	-1.728	.087
การกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ	148	34.09	4.92		

จากตารางที่ 4.20 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมของกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง (Mean = 35.27, SD = 4.07) และกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ (Mean = 34.09, SD = 4.92) มีความแตกต่างกันน้อย และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่าค่า p-value เท่ากับ 0.087 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านวิสัยทัศน์ร่วมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.4 บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2.4

H_0 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมไม่แตกต่างกัน

H_1 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีม
ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตนเอง	จำนวน	Mean	SD	t	p-value
การกำกับการแสดงออกของตนเองสูง	55	33.87	5.65	-610	.543
การกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ	148	33.33	5.55		

จากตารางที่ 4.21 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีม ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ พบว่าค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมของกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง (Mean = 33.87, SD = 5.65) และกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ (Mean = 33.33, SD = 5.55) มีความแตกต่างกันน้อย และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.543 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการเรียนรู้ของทีมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานการวิจัยที่ 2.5 บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 2.5

H_0 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกัน

H_1 : บุคลิกภาพแบบการกำกับการแสดงออกของตนเองที่แตกต่างกันมีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22

แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตนเอง	จำนวน	Mean	SD	t	p-value
การกำกับการแสดงออกของตนเองสูง	55	34.53	4.14	.010	.992
การกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ	148	34.53	3.52		

จากตารางที่ 4.22 แสดงการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง และการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ พบว่ามีค่าเฉลี่ยเท่ากันและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานแตกต่างกันเล็กน้อยของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบของกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูง (Mean = 34.53, SD = 4.14) และกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ (Mean = 34.53, SD = 3.52) และเมื่อทำการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบด้วยการทดสอบค่าที (t-test) พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.992 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองสูงและกลุ่มที่มีการกำกับการแสดงออกของตนเองต่ำ มีวินัยในการพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ด้านการคิดอย่างเป็นระบบไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 3 รูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันมีการกำกับการแสดงออกของตนเองแตกต่างกัน

สมมติฐานทางสถิติที่ 3

H_0 : รูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันมีการกำกับการแสดงออกของตนเองไม่แตกต่างกัน

H_1 : รูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างน้อย 2 รูปแบบมีการกำกับการแสดงออกของตนเองแตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23
แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการกำกับกับการแสดงออกของตนเอง
จำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้

รูปแบบการเรียนรู้	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
แบบเอกนัย (Convergent Style)	31	8.87	3.59
แบบอเนกนัย (Divergent Style)	81	9.57	3.51
แบบซึมซับ (Assimilative Style)	35	10.91	4.39
แบบปฏิบัติ (Accommodative Style)	56	9.66	3.74
รวม	203	9.72	3.77

ตารางที่ 4.23 แสดงค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการกำกับกับการแสดงออกของตนเองจำแนกตามรูปแบบการเรียนรู้ พบว่า รูปแบบการเรียนรู้แบบซึมซับ มีค่าเฉลี่ยคะแนนการกำกับกับการแสดงออกของตนเองในระดับสูงที่สุด รองลงมาคือ แบบปฏิบัติ และแบบอเนกนัย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.91, 9.66 และ 9.57 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.24
แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการกำกับกับการแสดงออกของตนเอง
ของกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
การกำกับกับการแสดงออกของตนเอง					
ระหว่างกลุ่ม	74.338	3	24.779	1.764	.155
ภายในกลุ่ม	2794.657	199	14.044		
รวม	2868.995	202			

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการกำกับกับการแสดงออกของตนเองระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน จากผลการทดสอบ พบว่า ค่า p-value เท่ากับ 0.155 มี

ค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานทางสถิติ และ ปฏิเสธสมมติฐานวิจัย สรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการเรียนรู้แตกต่างกัน มีการกำกับการแสดงออกของตนเองไม่แตกต่างกัน